

Книга пророка Йоїла і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня — Номер сорок три

Jeff Pippenger

2026-02-09

Номер сорок три

Символом вісімдесяти людських священників, поєднаних із Божественним Первосвящеником, є число «81», під яким у книзі «Ранні твори» ми знаходимо «Сон Міллера». В Одкровенні «81» ми знаходимо, що, коли буде знято саму останню печать, у небі запанує мовчання на пів години. Авакум 2:20 каже, що вся земля має зберігати мовчання, коли Господь перебуває у Своєму святому храмі.

І коли він відкрив сьому печать, на небі запанувала тиша близько пів години.
Об'явлення 8:1.

Зняття сьомої печаті відбувається протягом тридцяти днів, бо це остання печать. 31 грудня 2023 року кістки Єзекіїля розпочали процес воскресіння. Тоді Христос розпочав навчати протягом сорока днів. Та дата позначила завершення 1 260 днів від розчарування 18 липня 2020 року, і Іван повідомляє нам в одинадцятому розділі Одкровення, що ми маємо виміряти храм, а двір залишити поза вимірюванням. Двір завершується наприкінці розсіяння, бо Іван повідомляє нам, що 1 260 днів дано язичникам, які є двором. Під час вимірювання ту історію слід залишити осторонь.

Коли Міллер пробуджується й бачить чоловіка з щіткою для сміття, кімната порожня, і, підносячи свій голос, Міллер усе ще перебуває в пустелі. Від історії воскресіння і аж до часу безпосередньо перед недільним законом Христос зводить храм ста сорока чотирьох тисяч, як Він це робив протягом сорока шести років від 1798 аж до 1844 року.

Коли Він починає навчати, Він звершує Своє служіння у Своєму храмі, особливо протягом тридцяти днів. Тоді ангели мовчать на тридцять хвилин, коли Він навчає Своїх священників із числа трьохсот міллеритських проповідників або Своє військо — Гедеонові триста, або коли Він видає триста таблиць 1843 року; і все це Він чинить протягом тридцяти днів — від закінчення свята Опрісноків аж до звістки сурм. Він підмітає підлогу кімнати Міллера, але це Його підлога, тож кімната Міллера є Його храмом. Він завершує працю вигладження або гріхів, або імен тих, кого було покликано як кандидатів до числа ста сорока чотирьох тисяч.

Вістка сурми, що надходить за п'ять днів до вознесіння і за десять днів до суду, є лакмусовим папірцем. Те, що відбувається протягом тридцяти хвилин мовчання на небі або тридцяти днів, коли Христос навчає священників, уже утворило два класи на той час, як печать накладається під час трьох кроків — сурми, вознесіння і суду. Це легко побачити.

Коли ви дійдете до моменту, коли повинні подати звістку трубним гласом, і відмовитися подати ту звістку — ви зазнаєте невдачі.

Три кроки — «трублення, вознесіння і суд» — становлять одну віху у трьох кроках, так само, як на початку історії одна віха була представлена «смертю, похованням і воскресінням». Трипоступеневе випробування наприкінці є лакмусовим тестом, який за п'ять днів передусє п'ятидесятницькому недільному закону.

П'ять днів після воскресіння настає кінець свята опрісноків, і те священне зібрання знаменує перше й основоположне випробування 2024 року. Чи споживатимеш Хліб Небесний, чи хліб людського міркування? Те випробування прийшло у 2024 році, і воно було прообразлене основоположним бунтом Адама й Єви, Німрода, Аарона, Єровоама, Кораха та його заколотників, протестантів мілеритської історії, альфа-бунтом Джона Гарві Келлога, бунтом 1888 року і, звісно, бунтом 9/11. Основоположний бунт Каїна передає питання задрості проти твого брата крізь увесь ряд основоположних бунтів.

Усі приклади фундаментального бунту є бунтом проти Бога, але деякі — як-от бунтівники 1888 року та бунтівники Кораха — передбачають також те, що вибраний посланець є складовою випробування. Відкидання ототожнення Міллером Риму як того, хто утверджує видіння в Дан. 11:14, є відкиненням і послання, і посланця. Це випробування є фундаментальним, бо розбійників чотирнадцятого вірша ототожнив із Римом не лише Міллер-старший, але й син Міллера.

За п'ять днів після воскресіння 31 грудня 2023 року підготовче учительське служіння Міллера було перейняте Тим, Хто йшов після Івана. Протягом тридцяти днів особливі настанови поклонникам у храмі мали подаватися Христом «віч-на-віч». Ця підготовка мала приготувати священство у числі 80, щоб проголосити попереджувальну вістку свята сурем.

Те тридцятиденне приготування складається з основоположного першого випробування на початку та другого, храмового випробування наприкінці. Друге, храмове випробування завершується перш ніж засурмлять у труби, і ця деталь, відповідно, представлена в сні Міллера, коли Христос вкинув дорогоцінності до скриньки. Після того, як Він це зробив, Він запрошує Міллера: «Прийди і подивися». Від сурмного попередження і до вознесіння до суду стяг підноситься напередодні недільного закону. Усі дорогоцінності вже в храмі, перш ніж Міллера покличуть: «Прийди і подивися», і саме коли двох свідків буде піднесено в хмарах, їхні вороги узріють їх.

Їхнє передбачення нападу з боку ісламу, що не справдилося у 2020 році, має бути повторене після того, як його буде виправлено, як і у випадку істинного Опівнічного крику Сноу. Міллер мав розуміння, яке він ототожнював з Опівнічним криком, але Самуїл Сноу виправив послання Опівнічного крику Міллера, і з цієї причини послання Опівнічного крику Сноу в мілеритській історії називають «істинним» посланням Опівнічного крику. Послання Опівнічного крику є посланням, яке було виправлене й посилене завдяки цьому виправленню.

Розчаровані побачили зі Святого Письма, що вони перебували в часі зволікання і що їм слід терпеливо чекати сповнення видіння. Ті самі докази, які спонукали їх очікувати свого Господа 1843 року, спонукали їх очікувати Його 1844 року. Ранні твори, 247.

Це явище відбулося наприкінці періоду 1840–1844 років, і воно також відбулося на його початку. Йосія Ліч передбачив сповнення пророцтва про іслам у 1840 році. Він оприлюднив це передбачення у 1838 році, а згодом, за десять днів до 11 серпня 1840 року, виправив його. Виконання виправленого передбачення посилило Першу ангельську вістку. Друга вістка була посилена виправленою вісткою Опівнічного крику. Два свідки з однієї історії — альфа-свідок і омега-свідок. Разом вони вказують на посилення вістки, що ґрунтується на виправленні попередньої вістки.

Альфа позначає пророцтво про іслам, а Омега — пророцтво про зачинені двері. Рядок на рядок, іслам у 1840 році та зачинені двері у 1844-му визначають іслам і зачинені двері як вістку Опівнічного Крику. На початку цієї вістки іслам звільняється, як під час урочистого в'їзду Христа. У той момент двері зачиняються в притчі про десять дів, як зачиняються двері під час суду над домом Божим. Наприкінці цієї вістки іслам знову завдає удару, коли двері зачиняються для Сполучених Штатів.

Важливо бачити, що лінія, виведена з Левіта 23, визначає три етапи Пасхи на початку й три етапи, що стосуються священників, наприкінці. Священики підносяться як приношення при недільному законі, але перед цією подією вони очищуються. Коли їх підносять, вони є стягом, і коли Христос був піднесений у трьох етапах на початку цієї лінії, Він притягнув до Себе весь світ. Піднесення ста сорока чотирьох тисяч є кінцем лінії, що почалася піднесенням Христа. Як на початку, так і наприкінці визначено одну віху, що складається з трьох етапів.

Три кроки на початку, після яких ідуть п'ять днів, і три кроки наприкінці, після яких ідуть п'ять днів. Відтоді оповідь стосується великого натовпу, бо священство було утверджене як стяг ста сорока чотирьох тисяч. Сім днів Свята Кучок — це період для язичників. Якщо ми відкинемо час язичників, що починається з недільного закону, і відкинемо три з половиною дні, що завершилися у 2023 році, то маємо храм ста сорока чотирьох тисяч, представлений у межах п'ятдесяти днів періоду П'ятидесятниці від 31 грудня 2023 року до недільного закону, що невдовзі настане.

П'ять днів від воскресіння — для дів, наступні тридцять днів — для священників. Потім — п'ять днів сурмової вістки від дів, що завершується їхнім вознесінням, коли спливають сорок днів, після чого — ще п'ять днів до суду, а далі — ще п'ять днів до недільного закону. Як символ дів, число «5» окреслює кроки ста сорока чотирьох тисяч, які є дівами і водночас священниками.

Протягом тридцяти днів навчання остання, сьома печать знімається, і саме в цей період Міллер бачить, як дорогоцінності відновлюються. «Прийди й подивися» є символом, заснованим на перших чотирьох печатках, тож коли сьому печать було відкрито, Міллерові було сказано: «Прийди й подивися», але ангели на небі всі лише в мовчання споглядають. Сон Міллера вказує на запечатання дорогоцінностей, які становлять сто сорок чотири тисячі, а також окреслює дорогоцінності, що є вісткою Опівнічного Крику. Ця вістка передає дівам силу, що звершує запечатання, а чоловік із щіткою для сміття вказує на Того,

Хто керує і вісниками, і вісткою.

2024 рік являє собою основоположне випробування, а тепер, у 2026-му, настало храмове випробування. Ми нині перебуваємо в тридцятиденному періоді, впродовж якого Христос навчає, і не розпізнати цього факту є фатальним.

Розпізнавання послання і посланця було елементом основоположного випробування, представленого Римом, що утворює видіння, і є елементом оповіді про Іллу та Ахава.

А в тридцять восьмий рік Аси, царя юдейського, почав царювати над Ізраїлем Ахав, син Омрі; і Ахав, син Омрі, царював над Ізраїлем у Самарії двадцять два роки. І Ахав, син Омрі, чинив зло в очах Господа більше за всіх, що були перед ним. І сталося, ніби було йому замало ходити гріхами Єровоама, сина Навата, що він узяв за жінку Єзавель, дочку Етбаала, царя сидонян, і пішов, і служив Ваалові, і вклонявся йому. І поставив жертвник Ваалові в домі Ваала, який він збудував у Самарії. І зробив Ахав гай; і Ахав учинив більше, щоб розгнівити Господа, Бога Ізраїля, ніж усі царі Ізраїля, що були перед ним. За його днів Хієл, вефілянин, збудував Єрихон: заклав підвалини його ціною Абірама, свого первістка, а ворота його поставив ціною Сегува, свого наймолодшого, за словом Господнім, яке Він промовив через Ісуса, сина Навина. І сказав Ахавові Ілля Тішбієць, що був із мешканців Гілеаду: Як живе Господь, Бог Ізраїля, перед Яким я стою, не буде ні роси, ні дощу в ці роки, хіба за моїм словом. 1 Царів 16:29–17:1.

Числа, пов'язані з Ахавом, збагачують контекст уривка. «Тридцять вісім» означає «підняття». Ізраїлеві було наказано «підвестися» і ввійти в Обітовану землю у тридцять восьмому році.

Тепер устаньте, — сказав я, — і перейдіть потік Зеред. І ми перейшли потік Зеред. А час, у який ми йшли від Кадеш-Барнеї, аж поки перейшли потік Зеред, становив тридцять і вісім років, аж доки з-посеред табору не вигинуло все покоління мужів війни, як Господь поклявся їм. Повторення Закону 2:13, 14.

Ісус змінив розслабленого чоловіка віком тридцяти восьми років, коли Він сказав йому: «Встань».

І був там один чоловік, що мав неміч тридцять і вісім років. Коли Ісус побачив його лежачим і знав, що він уже довгий час у такому стані, каже йому: Чи хочеш бути здоровим? Немічний відповів Йому: Пане, не маю людини, щоб, коли вода збуриться, заніс мене в купіль; а поки я йду, інший спускається переді мною. Каже йому Ісус: Устань, візьми своє ложе й ходи. І негайно той чоловік став здоровий, і взяв своє ложе та ходив; а того ж дня була субота. Івана 5:5–9.

Джозія Літч у 1838 році зробив пророцтво, яке він уточнив у 1840 році. Тридцять восьмий рік, на який посилається Мойсей у Второзаконні, був також сороковим роком. Двоступеневий процес, запропонований Джозією Літчем, відповідає двоступеневому відродженню його тезки, царя Йосії. Числа 38 і 40 у взаємному співвідношенні символізують піднесення, що відбувається з двома свідками, коли їх підносять у хмари.

У випадку Ліча піднесення було здійснене через звістку ісламу другого горя. Піднесення, позначене Христовим Вознесінням, настає після сурмової звістки ісламу. Ті перші два кроки віхи сурми, Вознесіння та суду були прообразлені Лічем, а його два кроки — двоступеневим відродженням і реформацією царя Йосії. У Второзаконні було дано наказ підвестися й увійти до Обітованої землі, а підняття стяга при недільному законі є тією самою обітницею.

Ахав царював двадцять два роки; отже, він царює в період, коли Божественність поєднана з людською природою, тобто в період тридцяти днів, що передує трубній вістці. Ахав — це Трамп, який у найближчому майбутньому одружиться з Єзавеллю. У період Трампа лише Ілля має вістку про дощ. Цей факт є засадничим, бо рух ста сорока чотирьох тисяч є рухом методології «лінія на лінію»; і та методологія базується на засадничій істині, що реформаторський рух ста сорока чотирьох тисяч був типологічно відтворений у кожному реформаторському русі священної історії. У кожному з тих рухів провідники були частиною процесу випробування. Щоразу.

Ахав — сьомий цар від Єровоама, і ми неодноразово показували, що Ахав — це держава під час кризи недільного закону. Ми показували, як Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня відбудувала Єрихон 1863 року, що коштувало Вайтам двох синів — найстаршого й наймолодшого, — і слугувало прообразом Єрихона під час недільного закону. 1863 рік є прообразом недільного закону.

Уривок сповнений символізму, що визначає період як час запечатуння ста сорока чотирьох тисяч, і в той період відкинути Міллерове розуміння істини, поданої на таблиці Аввакума 1843 року, — це основоположний заколот, який включає зневагу до Божого обраного посланця під тим самим приводом, що й заколотники Корея та заколотники 1888 року, які твердили, що вся громада свята.

Ми нині перебуваємо у випробуванні храму, коли відчиняються небесні вікна разом із диспенсаційними дверима. Диспенсаційні двері знаменують перехід священників від Лаодикії до Філадельфії. Вони ж знаменують відокремлення фальшивих і справжніх самоцвітів зі сну Міллера. Вікна вказують на прокляття або благословення. Третій розділ Малахії ставить випробування в залежність від повернення. Сон Міллера наголошує на відновленні як священства, так і вістки. Об'явлення, дев'ятнадцятий розділ, визначає військо Господнє, яке піднімається, коли сповнюється пророцтво сурмової вістки про іслам.

Випробування, що передує лакмусовому тестові сурмової вістки, є другим, і це — храмове випробування. Сон Міллера породжує подвоєння, що завжди пов'язується з другим випробуванням, бо сон Міллера використовує коштовності і як вістки, і як вісників. Храмове випробування передбачає застосування методології «лінія на лінію» пізнього дощу. Воно вимагає від священників бачити храм у різних лініях пророцтва, щоб узгодити вістки. Більша скринька чоловіка з щіткою для сміття є храмом ста сорока чотирьох тисяч, і комора Малахії — те саме. Серцевиною храмового начиння є ковчег завіту, на який безнастанно споглядають херувими, що покривають, тим самим підкреслюючи предмет зосередження всіх святих істот. Святим у цій історії слід звертати погляд до храму й

вглядатися в ковчег.

Храм ста сорока чотирьох тисяч є предметом двадцять третього розділу книги Левіт і подає історичну лінію, яка здійснилася за часів Христа тим, що сестра Вайт називає «п'ятидесятницьким періодом». Від воскресіння до П'ятидесятниці, або від 31 грудня 2023 року до недільного закону, пророча лінія двадцять третього розділу книги Левіт представляє храм ста сорока чотирьох тисяч. Та історія починається віхою, що складається з трьох кроків, після яких слідує п'ять днів, і завершується віхою, що складається з трьох кроків, після яких слідує п'ять днів. Посеред історій Альфи та Омеги — тридцять днів запечатування священиків. Ця загальна лінія починається Суботою сьомого дня і закінчується Суботою сьомого року. На цьому рівні храм ста сорока чотирьох тисяч є ковчегом, який перенесе 8 душ до оновленої землі, і він також є ковчегом завіту, який затінюють два ангели, так само як дві Суботи затінюють храм священства ста сорока чотирьох тисяч, представлений п'ятидесятницьким періодом.

Двадцять третій розділ Книги Левіт стосується священства ста сорока чотирьох тисяч під час остаточного вияву періоду П'ятидесятниці, що розпочався воскресінням Христа і тривав до п'ятдесятого дня — Дня П'ятидесятниці. Період П'ятидесятниці встановлюється, коли перші двадцять два вірші двадцять третього розділу Книги Левіт зіставлено з останніми двадцятьма двома віршами. Сон Вільяма Міллера свідчить, що дорогоцінності Божого Слова є водночас і посланням, і посланцями.

Мені випали дорогоцінні нагоди здобути досвід. Я маю досвід у першій, другій і третій ангельській вістці. Ангели представлені як такі, що летять посеред неба, проголошуючи світові вістку попередження, яка має безпосереднє відношення до людей, що живуть в останні дні історії цієї землі. Ніхто не чує голосу цих ангелів, бо вони є символом, який представляє Божий народ, що діє в злагоді з небесним всесвітом. Чоловіки й жінки, просвітлені Духом Божим і освячені через істину, проголошують три вістки у визначеному порядку. Нариси життя, 429.

Ангели — символи Божого люду, який проголошує послання, представлене ангелом.

Час короткий. Вісті першого, другого і третього ангела — це вісті, які мають бути дані світові. Ми не чуємо буквально голосу трьох ангелів, але ці ангели в Об'явленні представляють народ, що перебуватиме на землі й проголосить ці вісті.

Іван бачив: «Іншого ангела, що сховався із неба, маючи велику владу; і вся земля була осяяна його славою». Об'явлення 18:1. Ця праця — голос Божого народу, який проголошує світові попереджувальну вістку. Матеріали 1888 року, 926.

Ангели представляють людей, які проголошують вістки, представлені ангелами. Вільям Міллер пророчо представлений у численних застосуваннях. Одне з таких застосувань полягає в тому, що Міллер представлений першим і останнім із часових пророцтв, до проголошення яких він був проваджений. «Сім часів», або 2520 років, що закінчилися 1798 року, було відкриттям Міллера «альфа», а очищення святилища наприкінці 2300 вечорів і ранків 22 жовтня 1844 року було відкриттям Міллера «омега». Міллеритська історія

представлена від 1798 до 1844 року, і хоча це була історія першого й другого ангелів, її називають іменем вісника цієї історії. Міллеритська історія засвідчує, що Міллер був «голосом», який проголошував вістку першого й другого ангелів, і що перший ангел звістив початок суду 22 жовтня 1844 року, а перший ангел з'явився в час кінця у 1798 році, при завершенні «семи часів» розсіювання царства Ізраїлю. Міллер є символом як 2520-річного пророцтва, так і 2300-річного пророцтва.

Перша віха 1798 року сповістила, що суд розпочнеться, коли 2300 років завершаться 22 жовтня 1844 року. Тоді Господь відкрив світло щодо суботи сьомого дня, і Його наміром було завершити працю, тож у 1856 році Він намагався відкрити подальше світло щодо семи часів, але замість віри виявився бунт. Сім часів — це альфа міллеритської історії, а 2300 — омега.

Сім часів представлені суботою сьомого року, а дві тисячі триста — суботою сьомого дня. Історію міллеритів представляють 1798 і 1844 роки, причому 1798 рік представляє сім часів, а 1844 рік — дві тисячі триста років. Ці дві суботи є обрамленням історії, представленої у двадцять третьому розділі Книги Левіт. Ці дві суботи представляють дві вістки, що утворюють одну вістку. Ці дві вістки представляють міллеритів, бо люди, які проголошують ці вістки, представляють ангелів, що символізують саму вістку. У 1798 році з'явився перший ангел, а в 1844 році — третій ангел.

Двадцять третій розділ книги Левіт містить сім свят і сім священних зібрань, хоча не кожне свято є священним зібранням, і навпаки. Усі свята припадають між першим і останнім священним зібранням, якими є субота сьомого дня на початку та субота сьомого року наприкінці. Історія цих свят обрамлена двома суботами, які репрезентують Вільяма Міллера та міллеритів.

Коли в Книзі Левіт, у двадцять третьому розділі, поєднуються перші двадцять два вірші й останні двадцять два вірші, визначається п'ятидесятницький період. Структура, що постає через зведення ліній до купи, є абсолютно божественною. П'ятидесятницький період цієї структури виразно ілюструє три ступені трьох ангелів. Вона несе на собі печать «Істини». Вона несе на собі печать Альфи й Омєги. Вона несе на собі печать Палмоні. Вона провадить дослідника до самого серця Святого Святих. Вона ідентифікує храм ста сорока чотирьох тисяч. Вона простягається аж до оновленої землі.

Ця істина двадцять третього розділу Книги Левіт нині розпечатується у зв'язку з храмовим випробуванням, яке передує лакмусовому та третьому випробуванню. Третій ангел прибув у 1844 році, а потім знову 9/11, а потім знову у 2023 році. Коли третій ангел прибув у 1844 році, вірні мали вірою слідувати за Христом у Святе Святих. Двадцять третій розділ Книги Левіт є шляхом у Святе Святих і являє собою елемент храмового випробування. Іванові було сказано виміряти храм, а також поклонників у ньому.

Скринька Міллера — це храм, а коштовності — це поклонники в ньому. Комора Малахії — це храм, а десятини — це поклонники в ньому. П'ятидесятницький період, як його представлено у застосуванні принципу «рядок на рядок» до двадцять третього розділу

Левіта, репрезентує храм ста сорока чотирьох тисяч. Ще безпосередніше він ілюструє ковчег заповіту з покривальними херувимами, що дивляться на Десять Заповідей, на жезл Аарона, що розцвів, і на золотий горщик із манною.

Херувими-покровителі є ангелами, а ангели уособлюють вістку та вісника. Альфа-вісткою двадцять третього розділу книги Левіт є субота сьомого дня, а омега-вісткою є субота сьомого року. Обидві є вістками, і вони також є альфа- та омега-вістками Вільяма Міллера та міллеритів: виконання «семи часів» у 1798 році є символом суботи сьомого року, а в 1844 році Бог увів Свій народ до Святого Святих, де вони відкрили суботу сьомого дня. Ці дві суботи — перше й останнє святі зібрання у двадцять третьому розділі книги Левіт, а п'ятидесятницький період розташований між ними обома, так само як ковчег був розміщений між двома херувимами-покровителями.

Храм слід виміряти, і це включає залишення поза вимірюванням двору, відданого язичникам. З настанням недільного закону суд над домом Божим завершується, а суд над язичниками починається. Часи язичників закінчилися 1798 року, наприкінці 1 260 років, і наприкінці трьох із половиною днів (символу 1 260) Іван мав залишити двір поза вимірюванням.

І дана була мені тростина, подібна до жезла; і став ангел, кажучи: Встань, і вимірйай храм Божий, і жертовник, і тих, що поклоняються в ньому. А двір, що поза храмом, залиш назовні, і не вимірйай його; бо він даний язичникам; і святе місто вони топтатимуть сорок два місяці. Об'явлення 11:1, 2.

Двір слід було залишити осторонь, бо він був відданий поганам, які попірали його ногами протягом трьох із половиною днів, або сорока двох місяців.

І поляжуть від леза меча, і будуть відведені в полон до всіх народів; а Єрусалим буде потоптаний язичниками, доки не сповняться часи язичників. Луки 21:24.

Часи язичників сповнилися 1798 року, коли було знято печатку з Книги Даниїла.

"У храмі в Єрусалимі низька стіна відділяла зовнішній двір від усіх інших частин святині. На цій стіні були написи різними мовами, які засвідчували, що нікому, крім юдеїв, не дозволено переступати цю межу. Якби язичник насмілився увійти до внутрішнього огороження, він би осквернив храм і був би покараний смертю. Але Ісус, Установитель храму та його служіння, притягував язичників до Себе узами людського співчуття, тоді як Його божественна благодать приносила їм спасіння, яке відкинули юдеї." Бажання віків, 194.

31 грудня 2023 року завершилися три з половиною пророчі дні від розчарування 18 липня 2020 року. Ці три з половиною роки вказують на те, що тоді буде розпечатане пророче послання, і що часи язичників сповнилися та були залишені поза вимірюванням храму й поклонників у ньому. При недільному законі, який у період П'ятидесятниці був Днем П'ятидесятниці, суд переходить до язичників. Коли ми залишаємо поза увагою часи язичників при вимірюванні храму ста сорока чотирьох тисяч, ми знаходимо, що період від

31 грудня 2023 року до недільного закону є храмом.

Свідчення храму полягає в тому, що він зводиться у два етапи: спершу закладається підвалина, потім храм визнається завершеним, коли камінь підвалини, який було відкинуто, дивовижним чином стає головою кута. Підвалину було закладено, коли стародавній Ізраїль вийшов із Вавилону в історії першого указу, а храм було завершено в історії другого указу, але перед третім указом. Випробування підвалини відбулося у 2024 році, і тепер ми перебуваємо у храмовому випробуванні. Те храмове випробування закінчується на третьому і лакмусовому випробуванні, і храмове випробування вимагає від Божого народу виміряти храм.

Храм у Левіті, двадцять третьому розділі, зводиться від 31 грудня 2023 року аж до недільного закону, і в межах цієї пророчої історії представлені три випробування, що завжди відбуваються, коли пророцтво розпечатується. Останнє з трьох — це лакмусовий тест, який був представлений табірним зібранням в Ексетері. На тому зібранні ви або відвідували зібрання в наметі, де старійшина Сноу двічі представив своє послання істинного Опівнічного Крику, або відвідували емоційні й незбалансовані зібрання у наметі в Вотертауні. Коли зібрання закінчилися, послання істинного Опівнічного Крику прокотилося, мов припливна хвиля. Ексетер був лакмусовим тестом, а лакмусовий тест представляє запечатлення.

Ексетерське таборове зібрання мало свій прообраз в урочистому в'їзді Христа у Єрусалим, і Лазар вів осла, на якому їхав Ісус. Смерть Лазаря була розчаруванням 18 липня 2020 року, але він також був увінчувальним чудом Христа та «печаткою» Його божества.

Якби Христос перебував у покої недужого, Лазар не помер би; бо Сатана не мав би над ним влади. Смерть не змогла б націлити свою стрілу на Лазаря в присутності Подателя Життя. Тому Христос залишився осторонь. Він допустив ворогові виявити свою силу, щоб відкинути його назад, як переможеного супротивника. Він дозволив Лазарю перейти під владу смерті; і стражденні сестри бачили, як їхнього брата поклали в гріб. Христос знав, що, коли вони дивилися на мертве обличчя свого брата, їхня віра в їхнього Викупителя буде суворо випробувана. Але Він знав, що завдяки боротьбі, через яку вони тепер проходять, їхня віра засяє з набагато більшою силою. Він зазнавав кожного болю тієї скорботи, яку вони терпіли. Він любив їх не менше через те, що забарився; але Він знав, що для них, для Лазаря, для Себе і для Своїх учнів має бути здобута перемога.

«Задля вас», «щоб ви повірили». Усім, хто простягає руку, щоб відчутти на собі провідну Божу руку, мить найбільшого занепаду духу — це час, коли божественна допомога найближча. Вони із вдячністю озирнуться на найтемнішу частину свого шляху. «Господь знає, як визволяти благочестивих», 2 Петра 2:9. З кожної спокуси і кожного випробування Він виведе їх із міцнішою вірою та багатшим досвідом.

Зволікаючи з приходом до Лазаря, Христос мав милосердний намір щодо тих, хто Його не прийняв. Він зволікав, щоб, воскресивши Лазаря з мертвих, дати Своему впертому, невіруючому народові ще одне свідчення того, що Він справді є "воскресіння і життя".

Він не хотів відмовлятися від усякої надії щодо народу — бідних, заблукалих овець дому Ізраїля. Його серце розривалося через їхню непокаянність. У Своему милосерді Він задумав дати їм ще одне свідчення, що Він є Відновитель, Єдиний, Хто може вивести на світло життя і безсмертя. Це мало бути свідченням, яке священники не могли б неправильно витлумачити. Це було причиною Його зволікання вирушити до Віфанії. Це коронне чудо, воскресіння Лазаря, мало поставити Божу печать на Його справі та на Його твердженні про божественність. Бажання віків, с. 528, 529.

Тріумфальний в'їзд розпочався з розв'язування осла, на якому мав їхати Христос.

Коли ж вони наблизилися до Єрусалима і прийшли до Віфагії, до Єлеонської гори, тоді Ісус послав двох учнів, кажучи їм: Підіть у село, що навпроти вас, і відразу знайдете прив'язану ослицю, і з нею ося; розв'яжіть їх і приведіть до мене. А якщо хтось скаже вам що-небудь, скажіть: Господь має потребу в них; і негайно він їх відпустить. Усе це сталося, щоб збулося сказане через пророка: Скажіть дочці Сіону: Ось, Цар твій іде до тебе, лагідний, і сидить на ослиці та на осяті, молодняку ослиці. І учні пішли і зробили так, як звелів їм Ісус. Матвія 21:1–6.

Вістка опівнічного кличу з'єдналася з вісткою другого ангела, що прийшла під час першого розчарування. За часів Христа тим розчаруванням була смерть Лазаря, а для міллеритів — не справджене передбачення щодо 1843 року, розчарування від якого настало 19 квітня 1844 року. Обидва ті розчарування репрезентують 18 липня 2020 року.

У період П'ятидесятниці, представлений двадцять третьою главою книги Левіт, лакмусовий тест представлений потрійною віхою Свята Труб, Вознесіння Христа та Дня Викуплення. Ці три кроки становлять лакмусовий тест стосовно перших двох випробувань — підвалини та храму. Ці три кроки настають за п'ять днів до недільного закону П'ятидесятниці й означають піднесення ста сорока чотирьох тисяч як стяга. Якщо вони проходять лакмусовий тест, їх підносять; якщо ні, їх видуває з вікон сну Міллера.

Третім кроком запечатлення є День Спокути, і він означає вигладження гріхів. Другим кроком є піднесення жертви левитів, про яку говорить Малахія, а першим кроком — вістка сурм. Від 1844 року людство живе в історії звучання сьомої сурми. Зовнішня вістка сьомої сурми — це вістка третього горя ісламу, а внутрішня вістка сьомої сурми — Христове діло поєднання Його Божества з людською природою ста сорока чотирьох тисяч.

Продовжимо в наступній статті.

У писаннях пророків зображено сцени, які, хоч і овіяні сивиною віків, постають перед нами зі свіжістю та силою нових одкровень. Вірою ми розуміємо, що ці записи Божого повождення зі Своїм народом у минулих віках були збережені для того, щоб ми могли розпізнати уроки, яких Бог бажає навчити нас через досвід сьогодення.

Живучи, як ми, у період, не менш доленосний, ніж той, що безпосередньо перед другим пришествям Христа, ми маємо бути особливо обережними, щоб уникнути помилок, подібних до тих, яких припустилися юдеї, що жили за часів першого пришествия Христа.

Подібно до юдейських провідників, які поступово виробили формальну систему богослужіння, в якій вага другорядних речей була вельми перебільшена, деякі люди нині наражаються на небезпеку втратити з поля зору важливі істини, що стосуються цього покоління, і шукати того, що є новим, дивним, зачарливим.

Потрібно плекати піднесені принципи. Ті, хто шукає і обстоює надумані ідеї, мають бути навчені, що є істина, перш ніж спробують навчати інших. Людські теорії та припущення — не те, що слід шукати як істину.

Є багато таких, що непохитні у вірності принципам, мов сталь, і ці будуть підтримані та благословенні; бо вони плачуть між притвором і жертвником, кажучи: «Пожалій народ Твій, Господи, і не віддавай спадщини Твоєї на наругу». Ми повинні дати змогу основоположним принципам третьої ангельської вісті виступати ясно й виразно. Великі стовпи нашої віри витримають увесь тягар, який може бути покладений на них.

У цю добу омани, мрійництва та замріяності нам належить засвоїти початки Христового вчення. Постараймося, щоб могли сказати разом з апостолом: «Ми не йшли за хитро вигаданими байками, коли звістили вам про силу та прихід Господа нашого Ісуса Христа». Господь закликає нас керуватися високими й шляхетними принципами.

Істина, істина теперішнього часу, є саме тим, чим являє її Слово Боже. Господь бажає, щоб Його народ утримувався від усяких надмірностей, від усього, що веде до містицизму. Нехай ті, кого спокушає віддаватися химерним, надуманим ученням, проб'ють глибокий ствол у копальнях небесної істини і здобудуть скарб, який для того, хто його приймає, означає життя вічне. У Слові є найдорогоцінніші істини. Ті, хто вивчає з ревністю, знайдуть їх, бо небесні ангели керуватимуть пошуками.

Звертаючись до тих, хто нині живе на землі, Павло проголосив: «Настане час, коли не стерплять здорового вчення, але за своїми пожадливостями назберуть собі вчителів, бо вуха їхні свербітимуть; і вони відвернуть свої вуха від правди та звернуться до байок».

Яким значущим, яким глибоко зворушливим є те урочисте повеління, яке дав Павло тоді, коли пророкував про тих, які не терпітимуть здорового вчення: «Тож закликаю тебе перед Богом і Господом Ісусом Христом, Який буде судити живих і мертвих при Його явленні та Його Царстві: проповідуй слово; наполягай вчасно й невчасно; викривай, докоряй, увіщай з усією довготерпеливістю та вченням».

Ті, хто спілкуються з Богом, ходять у світлі Сонця Праведності. Вони не ганьблять Свого Викупителя, псуючи свій шлях перед Богом. На них сяє небесне світло. Коли вони наближаються до завершення історії цієї землі, їхнє пізнання Христа та пророцтв, що стосуються Його, значно зростає. Вони мають безмежну цінність в очах Бога, бо вони в єдності з Його Сином. Для них Боже Слово має надзвичайну красу й принаду. Вони бачать його важливість. Істина відкривається їм. Вчення про втілення овіяне м'яким саявом. Вони бачать, що Писання є ключем, який відмикає всі таємниці й розв'язує всі труднощі. Ті, хто не бажали прийняти світло й ходити у світлі, не зможуть зрозуміти таємницю благочестя, але ті, хто не вагалися взяти хрест і піти за Ісусом, побачать світло в Божому світлі. The Southern Watchman, 4 квітня 1905 р.

